HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כותבין שטר למוכר חף על פי שאין כו' דאינו חוב אלא למוכר וכיון שהוא רוצה (ד) יכתוב לו: **כיון שהחזיק זה בקרקע זו**. מסקנא דמילתא דרב הונא היא אם קדם מוכר וכתב לו את השטר ואח"כ מכר לזה את השדה כיון שהחזיק הלוקח בשדה נקנה לו השטר ככל מקום (ה) דאין אדם יכול לעכבו דלדעת כן מכר לו את השדה שיהא הלוקח בשטר הנכתב לו לשמו וכשהחזיק בשדה נקנה לו השטר כדאמרן ו נמצאים אלו בלא מחריות כו' דלמא שטר מיקרי נכסים שאין להן מחריות: **דתנן**. במסכת שקלים בפ"ד (משנה ז) המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה הראויה לגבי מזבח זכרים ונקבות רבי אליעזר אומר זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ויפלו דמיהן לנדבת בדק הבית. ואע"פ שאין לוקח שטר למוכר אלא ללמוד תורה ולישא אשה כותבין לו שטר ומקדישין לו נכסים שאין להם מחריות דנקנין במשיכה ואע"פ שאין להם מחריות שנקנין בכסף בשטר מחזקת דמי נפיק מינייהו ואומר ר"י דלמ"ג דהוי לענין קנייה כנכסים שאין להם מחריות מ"מ לא הוי בכלל נכסים שאין לו שיכול למכרו ללמוד תורה ולישא אשה כדאמרינן בפרק המקדיש (דף מז.). מ"ר:

אפילו למאן דאמר מברחת קנה כו'. לריך לומר דמיירי במקנת נכסים דאי בכל נכסים פסיעה אחת קנה כדמוכח בפרק המקדש שנפלו (כתובות דף עט.) **אלא** פליגי אלא במקנת נכסים לא פליגי: **גליא דעתה דמשום אינסובי הוא והא אינסיבא ואיתגרשה.** וכן גורס ר"ח ואינו נראה לר"י דהא משמע משום דמיגרשה מאליו אבל אם היתה מתה בעלה קנה ואילו בפ' המפה שנפלו (סה ע"ב) משמע דאפי' כשהיתה מתה בעלה לא קנינהו (ו) לוקח דפריך התם וכי מאחר דלא קנינהו לוקח ליקנינהו בעל ומצי תקנתא דרבנן שעשאוהו כגון שמכרתם (ב) מיהו י"ל דמכל מקום נהי דלא קני בעל ולוקח מכל מקום גרשות המקבל מתנה הם עד שתתגרש. מ"ר ג':

איבעיא להו **ספר תורה מאי.** ומה תאמר מאי קמיבעיא ליה על כרחך הוא בכלל נכסים שאין להם מחריות דנקנין במשיכה או (ח) נכסים שיש להם מחריות שנקנין בכסף בשטר מחזקת דמי נפיק מינייהו ומומר ר"י דלמ"ג דהוי לענין קנייה כנכסים שאין להם מחריות מ"מ לא הוי בכלל נכסים שאין לו שיכול למכרו ללמוד תורה ולישא אשה כדאמרינן בפרק המקדיש (דף מז.). א. מ"ר:

ז) כותבין שטר למוכר ואע"פ שאין לוקח עמו כיון שהחזיק זה בקרקע נקנה שטר כל מקום שהוא וזו היא ששנינו נכסים שאין להן אחריות נקנין עם הנכסים שיש להן אחריות בכסף ובשטר ובחזקה אבהמה איקרי נכסי דתנן ב המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח זכרים ג עופות איקרי נכסי דתנן ד המקדיש נכסיו והיו בהן דברים הראויין לגבי מזבח יינות שמנים ועופות ה תפלין איקרי נכסי דתנן ו המקדיש נכסיו ז מעלין לו תפלין איבעיא להו ספר תורה מאי ח כיון דלא מזדבן ט דאסור לזבוניה לאו נכסי הוא או דלמא י כיון דמזדבן כ ללמוד תורה ולישא אשה נכסי הוא ל תיקו (סימן זוטרא אימיה דעמרם מתרתי אחוותא רב טובי ורב דימי ורב יוסף) אימיה דרב זוטרא בר טוביא מ כתבינהו לנכסה לרב זוטרא בר טוביא דבעיא לאנסובי ליה לרב זביד אינסיבא וגרשה אתיא לקמיה דרב ביבי בר אביי אמר משום אנסובי והא אינסיבא אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע נ משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מוליתא אפילו למאן דאמר מברחת קני הני מילי היכא דלא גליא דעתה ס אבל הכא גליא דעתה דמשום אינסובי הוא והא אינסיבא ואיגרשה ע אימיה דרמי בר חמא פ באורתא כתבתינהו לנכסה לרמי בר חמא צ בצפרא כתבתינהו לרב עוקבא בר חמא אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת אוקמיה בנכסי אזל רב עוקבא בר חמא קמיה דרב נחמן אוקמיה בנכסי אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן אמר ליה מאי טעמא אוקמיה מר לרב עוקבא בר חמא אי משום דהדרא בה והא שכיבא אמר ליה הכי אמר שמואל ק כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אימור דאמר שמואל לעצמו לאחר מי אמר אמר ליה בפירוש אמר שמואל ר בין לעצמו בין לאחר אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשטראי כי קא שכבא אמרה ליהוי לעמרם ברי אתו אחוה לקמיה דרב נחמן אמרו ליה ש והא לא משך אמר להו כ דברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמו אחתיה דרב טובי בר רב מתנה כתבתינהו לנכסה לרב טובי בר רב מתנה בצפרא לפניא אתא רב אחדבוי בר רב מתנה בכה לה אמר לה השתא אמרי מר צורבא מרבנן ומר לאו צורבא מרבנן כתבתינהו ניהליה אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה הכי אמר שמואל כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אחתיה דרב דימי בר יוסף הוה לה פיסקתא דפרדיסא כל אימת דהות מקניא ליה ניהליה ובי לתלמידי דרב שמואל בר פזי מתקרוקנא בפרק החובל (ב"ק דף פח.) ונלמ מלמת היל דהתם בחיי בעלה כתבה נכסי מלוג שלה לנכה לזכות בהן לאחר מיתת בעלה ס. והכי מפרשינן לה לפי' לרבנן דפליגי מרשב"ג בכתובות בפרק האשה שנפלו לה נכסים (דף עט.) ואמרי לה משמך בה ומעכב המתנה לעצמו ונקנה הכל ולעיל [קנ:] פריכא לה: **כי מילי.** לאמרי רבנן דלה משמך בה ונקנה היכא דיכתב מתנה ולא גליא דעתה דמשום אינסובי הוא ולא נודע שלהבריח מתכוונת: **אבל הכא גליא דעתה דמשום אינסובי.** מכאן מבעלה שמתה ולדעת כן יחזרו לה לאחר גירושין והרי אינסיבא ואיגרשה הכא מודו רבנן דלא קני אלא יחזרו לה נכסים כדאמרינן נמי התם [כתובות שם] **עד** שתכתוב לה מיהו ולכאורה לכאורה לכאורה דיכול לכתבה ליה הכי דמי: **לימיה דרמי בר חמא כו'.** ומסקנא לאחרון קנה משום דהדרא בה מדאמרן. ובפרק מי שהיה נשוי בכתובות (דף לד:) מיכא (ו) מעשה באחריי לימיה דרמי בר חמא בצפרא כתבתינהו לנכסי לרמי בר חמא לאותה שעה בתמ כתבתינהו לרב עוקבא בתמ רמי בר חמא לקמיה דרב נחמן אמר ליה הכי אמר שמואל כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו ומקנתא שודא דדייני ולהקדמה לפ מייתינן הוחיל ויש לחד לפ שנת ביום לחד לפ שנת בשני ימים לחד לפ שנת בשלשה ימים ואפילו הכי לא קנה אלא בשלשה ימים ולא בפחות ולא בפחות ולא בפחות